

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Botezului Domnului

Coboară cerul, coboară Domnul, coboară Păstorul, coboară cu dor. Deschideți Domnului, voi, străjeri din porți! Vine Domnul cu praznic de Bobotează în cetate, vine cu sfinții Săi și Se vestește că vine.

Cu dor, cu mare dor ceresc vin pe pământ cu masă de praznic sfânt și îmbrățișez pământul și viața de pe el. Sunt Cel ce dă viață la tot și la toate câte poartă viață între pământ și cer. Din Mine au viață toate, și toate în afară de om Mă recunosc de Stăpân și dătător de viață și grăiesc cu Mine și ascultă și-Mi slujesc, precum Eu le slujesc lor.

Sunt cu sfinții între cer și pământ și hrănesc toată facerea și o cuprind sub soare și așa îi dau mângâierea Mea, după ce atâta armonie și bucurie se ridică spre cer pentru slava numelui Meu cel lăudat de toată făptura, care-Mi știe numele, și am nume minunat: *Cuvântul lui Dumnezeu*.

Eu sunt Cuvântul cu Care am grăit și am făcut văzutele și nevăzutele facerii lui Dumnezeu, și Care păstorește tot timpul, împărțind lumină și căldură și hrană și apă și viață și toate. Eu sunt Cel Care acum două mii de ani am petrecut cu Ioan Botezătorul în pustiul cel fără de oameni și i-am însoțit pașii în chip văzut și nevăzut de el, iar el Mă numea Cuvântul, căci pe Cel ce îți grăiește nevăzut nu poți să-i dai alt nume decât lucrarea pe care o lucrează, iar Eu lucrăm cuvântul care se făcea faptă împlinită, precum am venit din cer pe pământ ca să Mă întrupez și să Mă nasc Prunc și să cresc cum crește omul și să-Mi împlinesc apoi menirea pentru care am coborât din Tatăl, căci am venit pe pământ pentru om după cinci mii de ani și mai bine de la facerea omului zidit de mâna Mea după ce am rostit cuvântul cel pentru facerea lui, cea mai dulce facere din toate câte s-au făcut, și pe care dulcețea am pierdut-o prin mare durere, până ce am venit să-Mi caut vindecarea durerii Mele și să-l nasc pe om din cer, din Mine, Cel întrupat pe pământ, o, și așa am venit după om, după vindecarea Mea de durerea pierderii lui.

Pace din cer și praznic de Bobotează așez la masa cea de azi în cetatea cuvântului Meu pe plaiul pământului român, și te cuprind în duh de praznic de Bobotează, țara Mea, casa Mea la care vin și pun masă de cuvânt și o împart peste pământ ca Păstorul Care-Și strigă oile ca să le hrănească și să le dea mângâierea Lui de Păstor!

Cel mai bun prieten nu este un prieten nou, ci este cel vechi, și de aceea vin la tine, la cea dintâi cu care am fost când Mi-am rostit de pe plaiul tău cuvântul facerii lumii, iar acum tot cu tine sunt, tot pe plaiul tău Îmi așez cuvântul ca să lucrez facerea cea nouă, căci scris este să le facem noi pe toate și întru totul, și trebuie naștere din nou, de la Dumnezeu, din cer, nu de pe pământ naștere.

Am venit acum două mii de ani și am început cu spălarea, cu botezul, cu Ioan Botezătorul. Am așezat prin el la apa Iordanului semnul cel de pe vremea lui Ilie proorocul, când ucenicul său a despărțit apele cu cojocul lăsat lui de moștenire a puterii cerești rămase în lucrare în urma ridicării între sfinți a lui Ilie proorocul, cel plin de râvnă să poată Domnul peste pământ împotriva rătăcirii idolești din vremea aceea, și iată iarăși la Iordan au grăit apele întorcându-li-se mersul când M-am apropiat să fiu botezat de Ioan, pe care l-am pregătit ca înaintemergător al Meu spre oameni ca să poată ei înțelege lucrarea Mea începută în mijlocul oamenilor după ce am fost botezat de Ioan la Iordan.

Mare a fost taina și lucrarea acelei zile, pentru care l-am pregătit pe Ioan cu cuvântul Meu de peste el, văzut sau nevăzut de el în vremea cuvântului Meu pentru pregătirea lui ca

înaintemergător și botezător al Meu și mărturisitor apoi peste mulțimile care mergeau spre el pentru botez în apa Iordanului, și care M-a cunoscut de Făcător, întorcându-și înapoi curgearea, ca semn văzut de cei ce erau atunci la botez, și care au mărturisit peste timp pe Mielul lui Dumnezeu, pe Cel numit Miel de către Ioan la Iordan.

Suntem nedespărțiți la masa cea de azi în cetate și punem pe masă grăirea dintre Noi, o, că Mă întâlneam cu tine în pustiul Iordanului și te pregăteam cu cuvântul ca să-Mi fii botezător și să Mă arăți lumii prin botezul cu apă, și când Tatăl a trimis pe Duhul Sfânt să-Și facă lucrarea de mărturisire, cu chip de porumbel venind și așezându-Mi-se pe creștet, și când Tatăl a spus: *«Tu ești Fiul Meu Cel iubit întru Care binevoiesc»*.

Mă întâlneam cu tine și încă era tainică Ființa Mea înaintea ta, dar Noi am petrecut mult împreună și nimeni nu știa aceasta. Îți trimiteai ucenicii să Mă întrebe când auzai de mersul lui Hristos prin mulțime, iar Eu îi trimiteam spre tine să-ți mărturisească ce vedeau, că lumea toată vedea vindecarea orbilor și a ologilor și a surzilor și vedea bunele vestiri peste cei săraci, o, și mai mult nu știa lumea. Ea Mă știa după numele pus prin îngerul care M-a numit Iisus și M-a numit Hristos Care va să vină văzut de la Tatăl pentru mântuirea lui Israel, o, dar nimeni nu M-a primit, ci doar s-a bucurat de binele făcut celor îndurerați, numai că apoi a rămas numele Meu pe pământ două mii de ani și nu s-a mai șters oricât de mult a dat dușmanul antichrist să nu mai audă de Mine, dar Eu sunt Cuvântul Tatălui ca și atunci când stăteam cu tine în pustie și-ți dădeam din cer, și era așa de frumoasă pentru cei din cer lucrarea Mea cu tine și a ta cu Mine, căci eram trimișii Tatălui și Tatăl lucra prin Noi și de aceea veneam la tine în pustie și Mă pregăteam să intru la botezul cu apă și să ieși tu apoi cu mărturisirea cea despre Mine, cu botezul cu Duhul Sfânt după botezul cu apă, o, și ce frumoasă a fost pentru cei din cer lucrarea Noastră! A rămas mărturisire peste pământ tot ceea ce am lucrat, și suntem acum în Tatăl și vin cu venirea Mea de la Tatăl ca să-Mi pregătesc împărăția, pe care de pe atunci o vesteai și-Mi pregăteai calea arătării Mele la Iordan, o, și Ne-am dus apoi la Tatăl, tu prin mucenie, iar Eu prin înviere pentru toți cei care vor învia, ca să vină apoi viața veacului ce va să fie, și fericiți și mult fericiți sunt cei care au în cer înaintesosiți, înaintemergători, și care nu mai pot pieri odată cu lumea asta atât de pierdută și de goală de viață, o, și ce voi face, oare, cu ea?

E zi de sărbătoare a Mea și a ta, Ioane Botezător, iar mâine ai grai și tu în cartea Mea din zilele acestea și vom fi mărturisitori din România, țara cea de la început pe care am stat și am cuvântat facerea lumii și a rămas a Mea, și din pământul ei am plămădit trupul omului zidit de mâna Mea, și din care tot trupul de sub cer s-a tras apoi, de atunci și până azi, și sunt numiți în cer români cu toții, o, și numai acest nume va rămâne între pământ și cer, și de aceea este ocrotit de cer acest pământ român, și de aceea cuvântul Meu se rostește și acum la sfârșit de pe acest meleag, și de aceea neamurile toate de pe pământ se vor boteza în acest nume român și în cuvântul lui Dumnezeu, numele Meu cel de la început de timp, o, și ce frumoasă este pentru cei din cer lucrarea cuvântului Meu pe acest meleag, pe care voiesc să așez grădină de rai, țara veșniciei, țara Mea cea de la început de timp, când toate erau bune foarte, până ce omul a dărâmat totul prin căderea în trufie, și iată-Mă venind și cuvântând de pe acest pământ noua facere a lumii, boboteaza înnoirii, Duhul Domnului pe pământ cu oamenii și păstorind în lung și în lat, și râul cuvântului Meu dă peste margini și botează și înnoiește, și fără de veste se vor înnoi toate, precum este scris, dar trebuie și iar trebuie dragoste și iar dragoste, căci toate vor cădea, toate în afară de ea. Ea nu are sfârșit, ea este lecția de viață scrisă în Scripturi să se împlinească pe pământ spre răscumpărarea făpturii care a fost și care este și care vine cu înnoirea ei, precum este scris.

Duhul de Bobotează este mărturia Mea pentru cei ce iubesc ca Dumnezeu, învățând mereu iubirea, și vă cuprind în botezul dragostei pe voi, cei așezați la masă de praznic de Bobotează aici în cetate, o, și vă îndemn numai spre iubire și spre învățarea lucrării dragos-

tei, la care să ții din rășputeri și mereu, căci fără ea cu voi și între voi nu este Dumnezeu, nu poate Dumnezeu pentru voi, fiilor de aproape și de departe credincioși în cuvântul Meu cel de peste voi.

Fiți harnici și învățați nașterea din cer, fiilor adunați la masa praznicului de Bobotează. Sunteți datori pentru nașterea voastră pe pământ, pentru care ați primit duh de viață și pe care s-o înnoiți cu nașterea cea de sus, cea din cuvântul Meu care vă naște și vă crește și vă botează cu Duhul Sfânt pentru noua facere a lumii, iar popoarele de pe pământ se vor liniști la cuvântul Meu care schimbă la față cerul și pământul, înnoindu-le, căci așa este scris.

Binecuvântată și sfințită să fie apa peste care Duhul Sfânt coboară cu puterea Sa prin glasul și cuvântul celor ce slujesc pentru sfințirea apelor, căci în cetatea cuvântului Meu am așezat înnoirea, am început de la început, după ce toate s-au stricat ca și omul, care doar s-a stricat mereu și n-a mai rămas nimeni pentru Dumnezeu și cu Dumnezeu, iar minciuna se dă în lături și toate vor fi adevăr, și peste toate stă cuvântul Meu, care sfințește și înnoiește și păstorește, iar pentru cei ce nu sunt cu Dumnezeu spun: Vai celor ce nu sunt păstoriți, vai celor ce nu se lasă sub păstorire acum când vine peste pământ cuvântul lui Dumnezeu!

Mergeți și botezați cu apă sfințită casele celor ascultători de cuvântul Meu, fiilor veghetori în cetate! Iar cei ce încă nu ascultă, aceștia să făgăduiască ascultare, că vine pe pământ *Cuvântul lui Dumnezeu* pentru ca să asculte de El cei care Mă aud cuvântând!

Pace vouă acum, fiilor așezați la masă de Bobotează în cetate! Cercetați voia Mea cea prin cuvânt venită la voi și împliniți-o, fiilor!

Pace ție, România Mea! Ridică-te să auzi! Toți cei din cer înconjoară vatra ta și lucrarea Mea din mijlocul tău, și care-ți este ție ocrotire, țara Mea. Îngerii în zeci de mii îți veghează plaiul. Sunt deasupra cu oștirile cerești și îngerești în zi de praznic de Bobotează și te cuprind cu dor ceresc și-ți dau din dorul Meu ca să poți și ca să prinzi viață din viață, dor din dor până sus în cer, și din cer până jos la tine pe pământ!

Pace ție! Numai de iubire ți-aș vorbi tot timpul, numai iubire voiesc să fii tu, țara Mea, căci tu ești a lui Dumnezeu pentru vecie, și toate podoabele cele spre înnoirea ta coboară peste tine pic cu pic și Mă voi slăvi în tine cu slava Mea cea de la sfârșit de timp, cu ziua cea dintâi a facerii lumii și voi fi din mijlocul tău lumina lumii și ziua cea dintâi a facerii, căci cu tine încep ca și la început, și lucrez prin cuvânt, și numele Meu cel nou se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, cu care iarăși cuvintez și lucrez, o, țara Mea în care-Și are Dumnezeu locașul din care iese cu lumina Lui peste pământ. Amin, amin, amin.

06/19-01-2026